

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zdravstvena organizacija za Kranjsko.

Deželni zakonik za vojvodino kranjsko razglašal v III. kosu dne 3. aprila t. l. ukaze, izdane na podstavi zdravstvenega zakona z dne 24. aprila 1888 in sicer pod A razdelitev dežele Kranjske v zdravstvena okrožja, istih imena in stanovišča okrožnih zdravnikov, pod B službeno navodilo okrožnim zdravnikom in pod C pristojbinsko tarifo za njih dnevniške opravke in pote v javni službi.

Po zakonu se meje zdravstvenih okrožij navadno ujemajo z mejami posamičnih sodnih okrajev. Tega pravila sta se držala vlada in deželni odbor ter za večino sodnih okrajev postavili samo po jednega okrožnega zdravnika, kateri ima stanovišče v sedeži okrajnega sodišča z jedno samo izjemo. Za Krški okraj bode okrožni zdravnik bival na Rak, kjer je itak v Krškem mestu že c. kr. okrajni zdravnik. Po več zdravstvenih okrožij imajo sodni okraji: Škofja Loka dva, v Škofji Loki in Železnikih; Kranj dva, v Kranji in Cerkljah; Ljubljanska okolica dva, v Ljubljani in v Šmarji; Logatec dva, v Planini in v Cerknici; Radovljica tri, v Radovljici, na Bledu in v Bohinjski Bistrici (za okrožnega zdravnika na Bledu pripomagata k plači občini Bled in Gorje); Kočevje dva, v Kočevju in Kočevski reki. Torej je Kranjsko razdeljeno v 37 zdravstvenih okrožij z ravno toliko okrožnimi zdravniki. Okrožja so pač razne velikosti. Največje je Ljubljansko z 28.953 prebivalci, potem Rudolfovo s 26.040, Litija z 22.428, Kamnik z 22.759, Brdo s 16.320. Temu nasproti šteje Bohinjska Bistrica le 4477, Cerknica 4999, Bled 5062, Kočevska Reka 5141, Tržič 5911, Senožeče 6674, Radeče 8999, ostala okrožja po 10.000 do 14.000 prebivalcev.

Službeno navodilo okrožnim zdravnikom navaja dolžnosti okrožnih zdravnikov kot strokovnjaških organov v zdravstvenih stvareh, gledé kužnih (nalezljivih) bolezni, pri epidemijah, gledé cepitve koz (zakaj se namesto te nesrečno skovane besede ne piše rajši: osepnice?), pri ogledovanju mrličev itd. V 21 paragrafih so navedene dolžnosti okrožnih zdravnikov in naložena so jim mnoga opravila, katera vestno izpolnjevati jih bode stalo dosti truda

in dela. S početka bode njih delovanje tem težavnejše, čim bolj se še prodrlo v ljudstvo spoznanje o potrebi dobrih zdravstvenih naredeb. Zato naroča navodilo okrožnim zdravnikom, da morajo sicer z vso odločnostjo siliti na izpolnjevanje zakonitih odredb, toda vzdržavati se predaleč sezajočih in nepotrebnih zahtev in obračati svojo pažnjo posebno na to, da se s ponovljenimi primernimi pouki vzbudi in utrdi pri ljudeh razum za dobroto urejenega zdravstva in da se s tem, kolikor je možno, pospeši njih prostovoljno sodelovanje pri zdravstvenih odredbah.

Pridejana pristojbinska tarifa določuje pristojbine za zdravniške opravke in pote zdravnikov v javni službi. Pristojbine, to se mora priznati, so jako skromne. Za ogled mrliča dobiva zdravnik 30 do 50 krajc. Ubožce mora zdraviti brezplačno do daljave 4 kilometrov od stanovišča svojega. Pri daljavah nad 4 kilometre gre okrožnemu zdravniku, ako je za obisk porabil pol dneva, 1 gld., za celi dan 2 gld. in za voz po 15 krajc. za kilometer. Kadar posluje v zdravstveno-policijskih ali vsodnozdravniških stvareh dobiva pristojbine po dotičnih tarifah iz državnega zaklada, za cepitev koz iz deželnega zaklada, kakor dozda.

Ker so zdaj določene meje zdravstvenim okrožjem, bode se za vsako okrožje volil zastop. Kjer ni več kot šest občin združenih, zastopa okrožje zbor dotičnih županstvenih članov; kjer pa je združenih več nego šest občin, zastopa te občine zbor njihovih županov in ako so mej temi občinami take, ki imajo nad 1000 duš, pošljejo taiste v zastop svoje županstvene člane. Prvo delo teh zastopov bode ustanoviti proračun dohodkov in stroškov za zdravstvene namene ter skrbeti za pokritje nedostatka; drugo da bodo deželnemu odboru stavili predloge, kako je namestiti službe zdravnikov, ker je deželni odbor pri imenovanju zdravnika vezan na tereno-predlog zdravstvenega zastopa. Službe okrožnih zdravnikov pa razpisuje deželni odbor.

Z novo zdravstveno organizacijo stopi Kranjsko v vrsto oaih dežel, ki imajo urejeno zdravstveno službo in se sme ponašati, da ne zaostaja v tej važni stroki kulturnega razvoja za nobeno drugo deželo.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 2. aprila. 1889.

V današnji seji pričela se je razprava o finančnem budgetu. Viharni časi, katere smo preživeli v razpravi naučnega budgeta se ne ponavljajo. Svote, potrebne finančnemu ministerstvu, dovoljujejo se pridno in očitania raznih poslancev ministru Dunajevskemu so nedolžna, o napadih ni duba ni sluha. Poslanec Türk, ki je govoril prvi v tej razpravi, naglaševal je zlasti, da je zistem sedanjega finančnega ministra tak, da se jemlje bednemu vse, a bogatinom olajšuje se kupičenje milijonov. Povedal je potem več, sicer že znanih istin, kako si grabi Rothschild zaklade svoje. Govornik navaja, kako monopoluje ta bogatin zlasti petrolej. Ljudstvo plačuje drago to svetilo, a ves ogromen dobiček leti le Rothschildu v žep. Isto tako ravna se s premogom, stvarjo prepotrebno ljudstvu. I tu vlada tako rekoč monopol, revež plačuj premog drago, ako hočeš kuriti, a z dobičkom množe si židi svoje milijone. Tu je zlasti potreba, da zapreči država to sesanje revnega ljudstva. Potem kritikuje žganjino, saharino in tudi zdraženje tobaka in smodk. Govornik naravnost želi, da uredi minister zistem, da preneha pri bogatinih vedno in izključno množenje bogastva, a ubogemu ljudstvu življenje olajša.

Poslanec Gasser, naslednik Greutherjev, naglašal najprve, da je naša pridobnina, dohodnina in pristojbina potrebna važnih popravkov. Potem se loti govornik hišnine. On zahteva, da se uredi hišnina. Poslanec zahteva, da se o hišah, stanovanjih, prodajalnicah itd., katere so prazne, za ta čas ne plačuje davki. Vse to razlaga in dokazuje v daljšem govoru.

Ni potem čuda, pravi govornik, če se zgodi vsled prevelikih davkov, da ne bodo mirni meščanje in kmetje za časa prekucij, živeli mirno. Preveliko obdačenje je slabše, kakor konfiskacija imetja. Potem pojasnjuje govornik prav pridno tirolske razmere. Da se tu ljudstvu, zlasti kmetu godi tako slabo, uzrok so zlasti nenavadno visoke cene posestev. Na Tirolskem, dokazuje govornik, je procentualno tudi največ eksekucij. Govornik zahteva zlasti znižanje, olajšanje hišnine glede Tirolske.

LISTEK

Troje srečanj.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.)

I.

(Dalje.)

Naj si mislijo čitatelji začudenje, katero se me je nepričakovano polotilo, ko sem v stepi, v jedni iz popolnoma ostavljenih strani Rusije, slišal isti glas, isto pesem... Kakor takrat, bila je tudi zdaj noč, kakor takrat, začul se je glas najedenkrat iz rasvetljene neznane sobe, kakor takrat, bil sem sam. Srce mi je silno bilo. „Ali neso sanje mislil sem. In glej, znova začulo se je zadnje — Vieni... Ali se ne bode odprlo okno? ali se ne bo v njem prikazala ženska? Okno se je odprlo. Na oknu pokazala se je ženska. Spoznal sem jo takoj, dasi je bilo mej nama petdeset korakov oddaljenosti, dasi je lahak oblaček pokrival luno. To je bila ona, moja sorentska neznanka. A stegnila ni kakor takrat svoje gole roke: tiho ju je prekrivala in oprši se z njima na okno jela je molčé in mirno gledati nekam na vrt. Da, to je bila ona, to so bile nepozabljene poteze, njene oči, katerih po-

dobnih nesem videl. Široka bela obleka pokrivala je tudi zdaj njene ude. Videti je bila nekoliko polnejša nego v Sorentu. Vse na njej dihalo je udanost in ljubezen, velikolepno krasoto umirjeno zbok sreče. Dolgo se ni ganila, potem ozrla se je v sobo in hitro uzravnavši se uskliknila trikrat z gromkim in zvonečim glasom: „Addio!“ Daleč, daleč raznesli so se krasni glasovi in dolgo in dolgo drbteli so slabeč in zamirajoč nad lipami na vrtu in na polji za manoj in povsod. Vse okrog mene napolnilo se je nekaj trenutkov z glasom te ženske, vse zvenelo ji je v odgovor — zvenelo radi nje. Zaprla je okno, in za nekoliko hipov ugasnila luč v domu.

Ko sem se zavedel — in to, priznavam, ni se zgodilo kmalu — odpravil sem se po vrtu k naselbini, stopil k zaprtim vratom in pogledal čez plot. Na dvorišču ni bilo viditi nič nenavadnega, v kotu pod streho stal je koleselj. Sprednja polovica njegova vsa obrizgana s suhim blatom belela je rezko na luni. Oknice v hiši bile so zaprte kakor poprej. Pozabil sem povedati, da teden pred tem dnevom nesem bil v Glinnovem. Nad polu ure pohajal sem začujen pred plotom, tako da sem končno opozoril na-se starega hišnega psa, ki sicer ni začel na-me lajati, temveč me je samo nenavadno

ironički pogledal iz podpražja s svojimi priščurjenimi in poluslepimi očesci. Razumel sem njegov migljaj in se oddaljil. A nesem šel še polu pota, ko sem slišal za saboj konjski topot... za nekoliko hipov jezditel je v hitrem diru jezdec na črnem konji mimo in hitro ozrši se na-me, pri čemer sem mogel samo opaziti orlji nos in krasne brke pod privihano čepico, zavil je s ceste na desno in takoj izginil za gozdom. „To je on“ — mislil sem in srce je nekako čudno zatrepetalo v meni. Zdelo se mi je, da sem ga spoznal: njegova podoba spominjala je v istini moža, ki je ustopil skozi vrtna ratica v Sorentu. Za polu ure bil sem že v Glinnovem pri svojem gospodarji, zbudil sem ga in takoj začel izpraševati kdo je prišel v sosedno naselbino. Odgovoril mi je prisiljeno, da sta prišli pomeščici.

— In kaki pomeščici? vprašal sem nestrpno.
— Saj veste kaki — gospe, odgovoril je jako leno.
— In kaki gospe?
— Saj veste, kake so gospe.
— Ruski?
— Kaki pa? saj veste, ruski.
— Ne inostranski?

Poslanec Kronawetter govoril je dolgo, dovtipno in v veselje samemu sebi, kakor svojim sosedom. Rekel je pak prav po pravici, da toži sedaj v Avstriji vse o slabih časih. Kmet, kakor obrtnik in večji podvzetnik. Potem polemizuje z Gasserjem. Za Tirolce, pravi govornik, se ne more dovoliti posebno olajšanje hišnine, davki morajo biti vsem krajem jednaki. Olajša naj se vsem deželam. Za stanovnino, katero hišni posestnik ne dobi, naj bi tudi ne plačeval davka. Vlada naj bi priredila postavo o tej stvari. Potem se loti pridobnine. Tu pravi govornik, plačujo mnogi premalo, a premnogi več, kakor se more in sme zahtevati. Užitnina, meni Kronawetter, je v državi tako različna; v nekaterih krajih plača se preveč, a v drugih primeroma jako malo. Zakaj ne priredi finančni minister za celo državo jednake užitnine?

Poslanec Wrabetz naglašja tudi, kaka beda vlada povsodi in kako neznosno breme so že davki. Število davčnih eksekucij, rubežnij in sekvestracij je vedno večje, zlasti je bilo veliko leta 1887.

Poročevalec dr. vitez Bilinski popravlja seveda jako pridno opazke posamičnih predgovornikov in olepšuje kolikor je moč poročilo. Potem govori še poslanec Tausche in opozarja, da je v Avstriji realni davek, zemljiški in hišnina absolutno in relativno previsok. On predlaga resolucijo: „C. kr. vladi se naroča, da predloži kar najhitreje davčno reformo v olajšanje posestva zemljiškega in hišnega; potem tudi postavo, vsled katere naj se deželne potrebščine okrajne in in občinske ne plačujo le iz dodatkov, kakor do sedaj, temveč tudi z drugimi davki.“

V današnji seji nadaljevala se je razprava finančnega budgeta.

Poslanec dr. Fuss meni, da naj se vsaj olajša najhujše glede davka v Avstriji, ker se že ne more upati, da premeni vlada sedanje davke v obče in predlaga v tem zmislu daljšo resolucijo.

Poslanec Proskowetz predlaga zlasti povišanje plače finančni straži. Ti ljudje plačujo se tako slabo, da ni čuda, če se zgodi tu itam kak nered, kako zlorabljenje oblasti. Tudi poslanec Lienbacher se stem strinja in naglašja to potrebo. Isto poudarja poslanec dr. Menger in pravi, da naj se uradniki carinski v Avstriji plačujo vsaj tako, da bodo mogli pošteno živeti.

O odstavku „davčni uradi“ govori poslanec Fürnkranz in želi, da se zboljšajo plače konceptnim uradnikom.

O „upravi carinski“ govorili poslanci Neuber, dr. Fuss, Bareuther in dr. Plener. (Dalje prih.)

Ponemčevanje v šolah.

Govor dr. Gregorca v drž. zboru 22. sušca 1889. (Po stenografnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Šolska nadzorništva na Koroškem in Štajerskem zlorabijo mnogovrstno svoje službe v ponemčevanje Slovencev. To zopet pojasniti, oglasil sem se k besedi.

Nedavno je tukaj g. vitez pl. Carneri rabil nekoliko zmedene besede: „Nemec ni nikoli ponemčeval, on še niti zmožnosti nima za to. Jediní Nemci, kateri ponemčevati umejo, to so Prusi.“ Poslednjim besedam ne

- Kaj še.
- Ali ste že davno prišli?
- Saj veste, ne davno.
- In sta za dolgo prišli?
- A to mi je neizvestno.
- Ali sta bogati?
- To nam je neizvestno. Morda sta tudi bogati.

- Ni li noben gospod prišel ž njima?
- Gospod?
- Da, gospod.
- Starosta je vzdihnil.

— O, oh Gospod! rekel je zevaje. — I. . . ne, gospoda . . . ni . . . gospoda, kaže se ni. Ni znano! pristavil je najedenkrat.

- In kaki sosedi žive še tu?
- Kaki, saj veste kaki — različni.
- Različni! A kako jih zovejo?
- Koga, pomeščici ali sosede?
- Pomeščici.

Starosta je zopet vzdihnil.

— Kako ju zovejo? mrmral je. — Bog vedi, kako ju zovejo! Starejšo menda Ano Fedorovno, drugo pa . . . Ne, za to ne vem, kako jo zovejo.

(Dalje prih.)

bodem ugovarjal, ker z ozirom na surovost v ponemčevanju Prusi res daleč nadkriljujejo vse druge Nemce. S tisto turško silo (furor teutonicus), s katero Prusi uboge Poljake na Poznanskem ponemčujejo, more meriti se le še turška sila, s katero Madjari (furor magyarius) že več let mučijo svoje slovanske, rumunske in nemške sodržavljane! Vender iz povedanega ne sledi, da bi poleg Prusov drugi Nemci ne imeli niti poželjenja niti sposobnosti za ponemčevanje. Nasprotno dokazuje več nego tisočletna in žalostna zgodovina Čehov in Slovencev. Sleherni etnografski zemljovid avstrijski označuje kot neresnično, kar je g. vitez pl. Carneri izustil. Imena mest: Lipa, Litomerice, Toplice, Zatež na Češkem, Brezje na Koroškem, Ljubno, Gradec na Štajerskem kažejo na slovanski pričetek, dandanašnji so ona mesta — nemška. Tudi drugi Nemci poleg Prusov umejo dobro, kako se ponemčuje, zlasti izvrstni strokovnjaki v ponemčevanju so novejši čas takozvani nemški liberalci.

Zadnjih 150 let rabi v ponemčevalne svrhe poleg birokracije ljudska šola in šolsko nadzorstvo. Kjer so šolska nadzorstva v rokah nemških liberalcev, kakor na Šlezkem, Koroškem in Štajerskem, ondi ponemčujejo. Zlasti poslednji dve deželi prizadevajo si hitreje ko mogoče ponemčiti, da bi je čisto nemškim deželam prištevati mogli. Toda Slovenci v teh deželah neso voljni popustiti svoje slovanske narodnosti, svojega slovanskega jezika in značaja. Odločili so se trdno držati svoje narodnosti, da se v Avstriji ohranijo kot Slovani. Zatorej se pa tudi krepko branijo zoper vse ponemčevalne naredbe šolskih nadzorstev. Ta borba je težavna, ker Slovenci smo v manjšini, Nemci v večini ter se nje tudi brezozirno poslužujejo. Zadnjih 20 let imajo v teh deželah šolsko nadzorstvo nemški liberalci v svojej oblasti. Naudušuje jih naukončljivi fanatizem ali strast Slovence ponemčiti. Tukaj ne velja ne državni ne deželni zakon, zlorabijo pravo učitelje nameščevati, premeščevati, starostne doklade odmerjati. Reči moram, vse slovensko šolstvo v teh dveh deželah prepuščeno je na milo in nemilo nemškemu liberalcem. Njihova šolska nadzorstva silijo Slovence naravnost, v ljudskih šolah učiti se drugega deželskega jezika. Slovenci se pa branijo pozivljajoč se na člen 19. državnega osnovnega zakona, ki takšno nasilstvo prepoveduje.

O tej šolskej borbi na Koroškem in Štajerskem razgovarjalo se je v tej visokej zbornici že večkrat in bode gotovo še zopet treba govoriti. Hočem danes pojasniti samo najnovejše dogodke na tem šolskem bojišču ter zopet opozarjati na rogovilstvo nemškega šulvereina. (Čujte! na desnici.)

Zastran Koroškega navajam le nekoliko podatkov iz pisma, katero mi je doposlal izvrsten učitelj.

Prvi ponemčevalni ukaz na Koroškem izšel je l. 1872. Ta zaukazuje toliko nemščine v slovenskih šolah, da so te prenehale biti slovenske šole. Leta 1877. izide drugi ponemčevalni ukaz, ki je hujši od prvega. Učiteljem na slovenskih ljudskih šolah se je namreč zabičilo, da morajo upati starostnih doklad le, ako na vso silo z največjo marljivostjo in uspešno otrokom nemščino v glavo ubijajo. Tako so učitelji prisiljeni vso svojo pozornost obračati na učenje nemščine, druge predmete pa zanemarjati. Tako so slovenske šole na Koroškem izpremenili v same ponemčevalnice. V tem protinarnem stanju nahajajo se slovenske šole na Koroškem še današnji dan, kakor so moji tovarši slovenski poslanci kranjski tukaj že dovolj razjasnili in dokazali.

Najnovejši čas pretijo nemški liberalci s tretjim, še hujšim ukazom. Nameravajo namreč še podučevanje krščanskega nauka ponemčiti. (Čujte, čujte!) Častiti gospodje kateheti ustavljajo se temu odločno. Nastali prepir je sedaj v dogovorih deželnega šolskega sveta koroškega s knezoškofovskim ordinarijatom. Sedaj bi naj knezoškof, ko so ga po svojih listih nemški liberalci skozi dve leti preganjali, grdili in psovali, tem pomagal ter tudi nemški katekizem za slovensko deco v ljudskih šolah zaukazal. Tako pa posnemajo koroški liberalci Pruse in Madjare, kateri v raznarodnjeni Slovanov katoliško cerkev zlorabijo. Koroški deželni šolski svet drzne se od knezoškofovstva zahtevati, naj pozabivši svoj sveti poklic uspešno poučevanje krščanskega nauka žrtvuje najneumnejšemu ponemčevanju. Preverjen sem, da tega ne bode storilo, ker ne more v lastnej najsvetejši reči kot izdajalec postopati. Tudi mis-

lim, da bi kaj takšnega koroški Slovenci mirno ne trpeli.

Sedaj obrnem se k štajerskim deželnim šolskim nadzorstvom, zlasti k deželnemu šolskemu svetu. Opomnim pa, da temu ne manjka tiste turške sile, katerej pravijo: furor teutonicus, pač pa izvirnosti. Pohajka namreč po tistej širokej cesti, katero sta koroškim liberalcem pokazala dva slovenska izdajalca Efijsalta.

Dne 22. februarja 1887 izide slaboglasni nemčevalni ukaz štajerskega dež. šolskega sveta. Sedaj mu dela mnogo sitnob ta ukaz, ki v predrznom nasprotju s členom 19. državnega osnovnega zakona v vse slovenske šole uvaja nemški jezik kot obligatni predmet, v višjih razredih celó kot poučni jezik. Po znanem „Abraham je rodil Izaka, Izak je rodil Jakoba, Jakob je rodil Judo in njegove brate, izide še več podobnih ukazov od deželnega šolskega sveta pa tudi od liberalnih okrajnih šolskih svetov. Vsi merijo na to, nemščino na škodo slovensčine in kvar uspešnega pouka v ljudskih šolah čezmerno zazširiti. Slovansko svojo materinščino v ljudskej šoli uspešno gojiti, to Slovincem na Štajerskem mogoče ni. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. aprila.

Budgetna debata bliža se v državnem zboru svojemu koncu. Vsprejeti so že vsi oni odstavki, pri katerih je navadno razprava najživahnejša. Sedaj treba le še rešiti budget ministerstev trgovine in poljedelstva ter poslednja poglavja budgeta, pri katerih se pa navadno mnogo ne govori. Letos je bila posebno živahna debata pri posveto- vanji o budgetu naučnega ministerstva, čemur so dale povod zahteve konservativcev, da se uvede verska šola. Budgetna debata nas je poučila, kako burnih debat je pričakovati v zbornici, ko pridejo razni predlogi o reformi ljudske šole na vrsto. — Predvčeraj sta bila ministrski predsednik in naučni minister vsprejeta v avdienci. O tem se je mnogo govorilo včeraj mej državnimi poslanci. Posebno je pomenljivo, da je Gauč po avdienci v zbornici poslancev se dolgo razgovarjal s knezom Liechtensteinom. Mej poslanci se je bila razširila vest, da se je vlada definitivno odločila, da bode državni zbor zboroval še 14 dni po Veliki noči in bode vlada predložila takoj po Veliki noči načrt novega šolskega zakona ter bode prvo branje te predloge še predno državni zbor odloži zborovanje.

Mej češkimi in nemškimi veleposestniki vrše se pogajanja o kompromisu glede bodočih volitev za češki deželni zbor. Če se ta kompromis sklene, bode veleposestvo 15 nemškoliberalnih poslancev volilo v deželni zbor. Ti se bodo zavezali, da se udeležijo zborovanja. Tako bode v češkem deželnem zboru zopet 15 nemških zastopnikov. Najbrž bodo sedaj v kratkem še tudi drugi nemški poslanci popustili abstinenco politiko.

Še predvčeraj je bila v ogerskeje zbornici huda debata o vojnem zakonu. Poslanec Nagy je predlagal, da bi oni prostovoljci, ki prvo leto neso napravili častniškega izpita in morajo služiti še drugo leto, vsaj drugo leto smeli nadaljevati študije na velicah šolah ali pa še obiskavati častniško šolo, da postanejo častniki. Minister deželne brambe se je odločno izrekel, da se jim ne more dovoliti, da bi to leto nadaljevali študije na civilnih velikih šolah, če pa bodo smeli pohajati častniško šolo, bode v vsakem posamičnem slučaju odločila izpraševalna komisija, če je dotičnik, ki koncem prvega šolskega leta ni mogel napraviti častniškega izpita, vreden, da se drugo leto še udeležuje pouka.

Vnanje države.

Bolgarska vlada bi rada kako odstranila škofo, kateri nečejo priznati Koburžana. Začela je mej nižjim duhovenstvom in prebivalstvom po svojih privržencih delati proti njim. Kujejo se peticije, da naj se ta ali oni biskup odstavi in iščejo podpisi za peticije. V več krajih so že na razne načine presleparili prebivalstvo, da je podpisalo te peticije. Ko bodo nabrali dosti podpisov bodo pa biskupe odstavili in porinili v samostane, češ, da to zahteva narod.

Na stroške ruske vlade osnovalo se bode v Carigradu rusko izobraževališče, na katerem se bodo izobraževali mladeniči iz balkanskih pokrajin pod nadzorstvom ruskega veleposlanika. Na ta način hoče Rusija izgojiti si na Balkanu jej udano inteligencijo, da se potem taki dogodki ne bodo več dogajali, kakor se sedaj v Bolgariji.

Zaradi imenovanja nekaterih novih sodcev so nastala nasprotja v rumunskem ministerstvu in utegne priti zaradi tega do ministerske krize. Če odstopi sedanja vlada, pridejo najbrž Rusiji prijazni konservativci na krmilo, ker bi nobena druga stranka v zbornici ne dobila večine. — Neko novejšo poročilo pa že zatrjuje, da je vlada že dala ostavko. To je prav lahko mogoče, ker neodločnost sedanje vlade ni nikomur prav ugajala. Dolgo bi se ne bila mogla držati, ker ni bila ne krop ne voda.

Danes je instalacija novega generalnega prokuratorja pri višjem sodišču v Parizu in potem bi bili Boulangerja deli pod ključ. Generalu se je pa pametneje zdelo, da se je odpeljal v Bruselj nego bi pa čakal na Francoskem, da začne sodnijsko preiskavo. Dvorniki ni mogel, da ga obsodi senat, kateri ima po zakonu nedavno sklenjenem soditi o zločinih proti varnosti države ter se v tacihi slučajih konstituirajo kot sodišče. To je pa tudi slutilo, da se narod ne bode potegnil zanj in začel ustaje. Res je dobil pri volitvah v Parizu večino, a vendar se Parižani niso dosti zmenili, ko je vlada razpustila ligo patrijotov in se je širila vest, da tudi Boulangerja zapro. Mnogi so se zanj sicer zanimali in radi čitali dolga poročila o njegovem delovanju po listih, a vendar niso pripravljeni zanj napraviti kake prekucije. Vladi je jako po volji, da je general pobegnil iz Francije in se nadeja, da bo sedaj gibanje zanj povsod jelo pojemati.

Domače stvari.

— (K volitvam isterskih mest) piše „Edinost“, da so glasovali vsi mestni in državni uradniki in celo c. kr. mornarica za liberalnega kandidata, ki je načelno proti sedanji vladi. Tako glasovanje je pomenljivo. V naših očeh je to nova — petarda!

— (O priliki Levstikove slavnosti.) ki jo je priredilo akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji, pristopili so podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji sledeči gospodje kot podporniki: Simon Pogačar, vojaški oskrbnik na Dunaji, s 25 gld.; Alojzij Kremžar, tajnik Dunajskega magistrata, s 5 gld., in dr. Fran Celestin, kr. gimnazijski profesor, useučiliški docent itd. v Zagrebu, s 5 gld. Presrečna bodi hvala požrtovalnim prijateljem revnih a marljivih Dunajskih slovenskih vseučiliščnikov!

— (Slovenskega kluba na Dunaji) sedmi večer bode v soboto 6. aprila t. l. v dvorani restavracije „zur goldenen Kugel“ I Am Hof, št. 10, mezzanin. Berilo ima g. dr. Karol Štrekelj „O čeških narodnih pesmih“ (nadaljevanje). Začetek ob 8. uri. K prezanimljivemu berilu prišlo bode gotovo mnogo slovenskih mož Dunajskih!

— (Odbor za Levstikov spomenik v Velikih Laščah) poslal nam je dopis, iz katerega posnamemo, da je dopis iz Retja bil neosnovan. Odbor glede prostora sploh še sploh ničesar definitivno sklenil ni, a kolikor čujemo in kraj poznamo, kazalo bi najbolje, spomenik postaviti v Vel. Laščah samih. Lašče so odlične in lep kraj, Retje pa le mala, 5 hiš broječa vasica, jedva četrte ure oddaljena.

— (Važno za vse, ki imajo srečke.) Z dnem 29. marca 1889 stopila je v veljavo nova postava glede srečk v deželah v državnem zboru zastopanih. Po tem zakonu morajo se vse dosedaj izdane, oziroma v prometu nahajajoče se inozemske in ogerske srečke do dne 28. aprila 1889 dati kolekovati pri c. kr. davčnem uradu. Kolkarina odmeri se po lestvici III. na podlagi nominalne vrednosti. Te pristojbine so oproščene le 4%, Tisine srečke iz leta 1880., potem srečke Keglevičevega loterijskega posojila, loterijsko posojilo mesta Budima, ogerske srečke rudečega križa, 4% premijske obligacije ogerske hipotečne banke, ogerske srečke zgradbe stolne cerkve in ogerske društvene srečke „Dobrega srca“ (Jo' sziv-srečke). Ta postava tudi določuje, da se odslej smejo izdajati srečke le v korist države. Vsak, kdor ima inozemske ali ogerske srečke, se v lastnem interesu opozarja, da dá v določenem obroku je kolekovati pri kolekovnem ali davčnem uradu, ker bi sicer moral plačati kazni od 50 do 500 gld.

— (Vabilo na Gerbičev koncert,) ki bode v nedeljo dne 7. aprila 1889. v čitalniški dvorani. Koncert se vrši s prijaznim sodelovanjem gospic Lujize Daneševe in Ter. Bučarjeve, gg. A. Razingerja, I. Pianeckega, Avg. Puciharja, Ohma viteza Janušovskega in Vit. Moserja ter mešanega zbora čitalniškega. Vspored: 1. Gerbič: „Mirno plavaj, čolnič moj!“ (barkarola), poje mešani zbor, bariton-solo g. Pucihar. 2. Jan Gall: „Spomlad“; trospev, pojó gospici Daneševa, Bučarjeva in gospa M. Gerbičeva. 3. Rubinstein: „Asra“; poje g. Gerbič. 4. Grieg: „Sonata“ (G-dur) za gosli in glasovir; igrata gg. Moser in vitez Janušovski. 5. Dvořák: „Zapuščena“, dvo-spev; poje ženski zbor. 6. Kreutzer: Trospev iz opere: „Prenočišče v Granadi“; sopran gospica Daneševa, tenor g. Razingerja, bariton g. Pianekci. 7. a) Iv. Zajc: Kanconeta iz opere: „Šubić Zrinjski“; b) Warlamov: „Krasnij sarafan“; poje gospa M.

Gerbičeva. 8. Križkovski: „Utonula“; poje moški zbor Opomba: Točko 2., 3., 5., 6. in 7. spremlja na glasoviru g. vitez Janušovski. Sedeži prve vrste 80 kr., druge vrste 70 kr., tretje vrste 60 kr. Ustopnina 40 kr. Dijaški biljet 30 kr. Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kustosu (trafika) in na dan koncerta zvečer pri kasi. Kasa se odpre zvečer ob sedmi, začetek ob polu osmi uri. Pristop h koncertu je vsakemu dovoljen.

— (V Novem Sadu) ustanovile so narodne dame društvo, kateremu je glavni in jedini smoter, učiti in širiti srbski jezik in srbsko književnost. Jednako društvo bilo bi tudi naši beli Ljubljani in po vseh slovenskih mestih in trgih silno potrebno. Do prave narodne zavesti, do potrebnega narodnega ponosa ne bomo se dvignili, dokler naše narodno ženstvo ne odpravi korenito vsega tujčevanja, vsega nemčevanja, dokler nam bode na javnih prostorih in pri veseljah na ušesa udarjal nemški zvok, dokler bodo naše sicer vse časti vredne dame le Slovenke v srci, a Nemke na jeziku. Francoska in Nemčija bi ne bili na tolikej kulturne višini, da nista imeli narodnega in neumorno delujočega ženstva. Čehom, Poljakom in Madjarom pripomogle so narodne dame k marsikaki pridobitvi, zato se nadejamo, da bodo tudi naše vrle Slovenke posemale Novosadskih Srbkinj vzgled in tudi od svoje strani pripomogle, da bode značaj mesta Ljubljanskega vedno bolj slovenski.

— (Vabilo k dramatični predstavi.) katero napravi narodna čitalnica v Kamniku v nedeljo v 7. dan aprila 1889. „Materin blagoslov ali nova Chonchon“. Igrokaz s petjem v petih dejanjih. Preložil Jos. Cimperman. Po igri prosta zabava. Ustopnina navadna. Začetek ob pol 8. uri zvečer. K tej predstavi vabi častite ude in goste najljubnejše odbor.

— („Savinjski Sokol“) ima na velikonočni ponedeljek svoj redni občni zbor. Ker bode to zborovanje važno za društveni razvoj, vabijo se „Sokoli“, da se zbora mnogobrojno udeležijo. Pri večerni Sokolski veselici sodelovali bodo tudi gg. pevci Šaleške čitalnice.

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) ima v petek, 5. aprila t. l. IX. svojo redno zborovo sejo v Schmidtleiners Restauration VII., Lerchenfelderstrasse 45 s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo odseka za koncert. 4. Slučajnosti. — Gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (V kranjsko hranilnico) uložilo je pretekli mesec 2086 strank 539.862 gold., 1899 strankam izplačalo se je 398.078 gld. 4 kr. V preteklem četrtletju dovolilo se je 91.365 gld. posojil na 134 prošenj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 3. aprila. (Pravda proti ligi patrijotov.) Občinstva je bilo danes manj, kakor včeraj. Državni pravdnik dokazoval, da se je liga odstranila od svojega pravega namena, da je hotela biti vojska novi stranki in da je v zadevi Ašinovljevi skrajno brezpametno ravnala. Laguerre protestuje proti temu izrazu. Naquet zakliče Laguerreu: „Pustite državnega pravdnika čenčati!“ Tožitelj zahteva, da se proti Naquetu postopa po kazenskem zakonu, kar je vzbudilo velikansko razburjenost. Na predsednikov poziv preklical je Naquet napominane besede in s tem je bila ta zadeva končana.

Bruselj 3. aprila. Boulangerja, v čegar spremstvu je tudi gospodična Rochefortova, pričakovala je na kolodvoru ogromna množica. Čuli se se kliči: „Živio Boulanger!“ pa tudi nekoliko kliči: „Doli z Boulangerjem!“ Na vprašanje odgovoril Boulanger, da se je le za malo časa umaknil v Bruselj, da pa dolgo ne ostane.

Bruselj 3. aprila. Boulanger rekel je nekemu časnikarju, da ostane morebiti do oktobra, do splošnih volitev, v Bruslju. Ostavil je Pariz, ko so ga osebe, ki bi ga imele drugo jutro odpeljati v zapor, o tem obvestile. Prijatelji so mu svetovali, naj odpotuje. Njegova stranka hoče po potu zakonitosti in potrpežljivosti naprej, danes pa izziva nemire baš ona stranka, ki je sedaj na Francoskem na krmilu. Naposled rekel je Boulanger: Mi bomo dosegli svoj smoter, naj se zgodi kar koli.

Bukurešt 3. aprila. V zbornici naznanil ministerski predsednik, da je ministerstvo dalo svojo ostavko. Seja se je zaključila.

Masava 3. aprila. „Agenzia Stefani“ javlja: Poraz Abisincev pri Metemehu in smrt Neguševa potrjuje se od več strani. Abisinci umaknili so se iz Asmare.

Krško 4. aprila. Pedagogičsko društvo na Krškem pri današnjem zborovanju jednoglasno in naudušeno imenovalo svojim prvim častnim članom, slovenskega mecena v prospeh narodnega šolstva preblagorodnega gosp. Josipa Gorupa, veletržca na Reki.

Dunaj 4. aprila. Odhod cesarjev v Budimpešto za jeden dan odložen. Cesar odpelje se jutri ob 9^{1/4} zvečer.

Pariz 4. aprila. Boulangističnega odbora nota pravi, da je odbor skoro soglasno zahteval, da mora Boulanger odpotovati, po čegar svobodi in življenji so stregli parlamentarci, pripravljeni na vse, da le obdrže oblast. Današnji ministerski svet bode odločil, ali naj se pooblastilo za preganjanje Boulangerja zbornici takoj predloži.

Atene 4. aprila. Včeraj zvečer močen potres. Močna razburjenost.

Razne vesti.

* (Suess in protisemiti.) Povedali smo že, da je Suess odložil rektorstvo Dunajskega vseučilišča. Uzrok temu je to, da so ga nemški protisemitski vseučiliščniki jako prezirali. Od kar je bil rektor, ga neso več pozdravljali in povsod so kazali, da ga zaničujejo. Prizadeval se je jako, da bi se sprijaznil z dijaki. Ko je videl, da je vse zaman, odložil je rektorstvo.

* (Kralj Milan) misli jedno leto prebiti na potovanjih po Evropi zlasti Španiji in Portugalskem. V sredi letošnjega leta snide se s sinom svojim kraljem Aleksandrom v Parizu na razstavi.

* (Nemčija) ima na morji malo sreče, zaporedoma mora dajati novih žrtev. L. 1860., ko še ni imela kolonij, potisnil je grozen „tajfun“ vojno ladijo „Frauenlob“ z vsem moštvom (50 glav) na dno morja. L. 1861 potopila se je „Amazona“ v Nemškem morji, z njo pa 140 mož. L. 1868 potopil se je „Der grosse Kurfürst“ z njim 269 oseb. L. 1885. ugonobil je grozen vrtnec korveto križarsko „Avgusto“ blizu Adana. Z njo poginilo je 223 mož. Pred nekoliko dnevi pa je strašanski vihar na Samoi zahteval zopet žrtev. Uničeni sta dve vojni ladiji in nad 100 mož, tretja ladija „Olga“ pa je tako poškodovana, da bode jedva več za rabo.

* (Bralni stroj za slepce) izumila sta dva tovarnarja v Steckhornu v Švici. S tem strojem piše slepec vsako pismo h kratu v dveh izvodih. Jedno je pisano s črkami za slepce, ki se lahko ošlatajo, drugo pa z navadnimi črkami za neslepce. Ker s tem strojem tudi drugi ljudje lahko pišejo, bode sedaj mogoče s slepci pismeno občeovati ne da bi se morali učiti pismenk za slepce.

* (Samoumor okrajnega glavarja.) Iz Levova se poroča, da se je novoimenovani okrajni glavar Leon Skorupka, ki je dosedaj služboval pri ministerstvu notranjih zadev, v Trembovli zaradi nesrečne ljubezni 1. t. m. ustrelil.

* (Z blagajno pobegnil.) Iz Buziasa na Ogorskem pobegnil je te dni tamošnji 26letni poštni uradnik Ivan Török ter odnesel s sabo celo blagajno, v kateri je bilo več tisoč goldinarjev in vsi prištedeni novci uradnega načelnika. Sodišče išče sedaj prav skrbno nezvestega in ubežnega uradnika, kateri je vrhu tega tudi zakrivil obilo poverjenj in sleparij.

Razpis podpore starim kranjskim čebelarjem.

Podpisani odbor ukrenil je v seji svoji dne 31. marca t. l. z namenom, da vzbuja veselje do čebelarstva in da ob jednem pospešuje to stroko kmetijstva, podpirati stare kranjske čebelarje, ki so prišli brez lastne krivde ob vse svoje čebele.

Na podlagi tega ukrepa javlja podpisani odbor, da bode dal tistim kranjskim čebelarjem v prvi polovici meseca maja po 2 do 3 panje (korita) čebel, ki v svoji prošnji na podpisani odbor dokažejo:

- a) da čebelarijo neprestano že najmenj 20 (dvajset) let,
 - b) da so brez lastne krivde prišli ob vse svoje čebele in
 - c) da neso v stanu si iz svojega premoženja drugih čebel kupiti.
- Vsebinsa teh prošenj, katere ni treba kolekovati, mora biti potrjena od gospoda župnika prosilčeve fare in od dotičnega županstva.
- Ob veliki množici prosilcev si pridržijo glavni odbor pravico, izbrati najpotrebnejše.
- Prošnje uložiti je najkasneje do 27. aprila t. l. pri podpisnem odboru v Ljubljani.

Glavni odbor
c. kr. kmetijske družbe kranjske.

VABILO na DRUŽBINSKI VEČER

kateri priredi
"SOKOL"
dne 6. aprila 1889. leta
v dvorani Ljubljanske čitalnice

s sodelovanjem vojaške godbe, gospice Zvonarjeve in četverošpeva čitalniških pevcev.

VSPORED:

1. A. Konti: „Fiora“, koračnica.
2. Tili: „Slovanske melodije“, ouvertura.
3. Petje.
4. Ivanovič: „Meteor“, valček.
5. Wagner: „Pilgerchor“ iz opere „Tannhäuser“.
6. Petje.
7. Strauss: „Burschenwanderung“ polka franc.
8. „Rešepetarjeva kuharica“, soloprizor, igra gospodična Zvonarjeva.
9. Inerschütz: „Slovanske varijacije“, za krilni rog.
10. Král: „Vom Herzen zum Herzen“, polka mazurka.
11. Petje.
12. Suppe: Reminiscence iz operete: „Die Afrikareise“.
13. Čibulka: Ouvertura h komični opereti: „Der Dorfschneider“.
14. Petje.
15. Ziehrer: „Die Tanzgelehrten“, valček.
16. Petje.
17. Peters: „Potpourri o slovanskih melodijah“.
18. Čibulka: „Komična koračnica“.

Začetek točno ob 8. uri.

Na to zabavo vabita častite ude Ljubljanske čitalnice in brate Sokole najljubnejše

reditelja:

Dr. Hudnik.

V. Zupanec.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

3. aprila.

Pri **Malič**: Linke, Reingruber, Graf in Jankovič z Dunaja. — Haas z Dunaja.

Pri **Sionu**: Harrer iz Trsta. — Berger z Dunaja. — Menzel iz Toplice. — Altman iz Berlina. — Legat iz Lipice.

Umrli so v Ljubljani:

2. aprila: Karol Krameršič, postrešček, 55 let, Dunajska cesta št. 2. za mrtvoudom.

3. aprila: Marjana Rupnik, izdelovalka umetnih cvetlic, 43 let, sv. Petra cesta št. 13, za mrtvoudom.

V deželnej bolnici:

1. aprila: Jakob Dolinšek, delavec, 71 let, za oslabljenjem.

2. aprila: Fran Ferkol, delavec, 70 let, za pljučno tuberkulozo. — Rozalija Milač, posestnikova žena, 51 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. aprila	7. jutraj	722.9 mm.	2.6° C	sl. sev.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	722.2 mm.	7.2° C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	723.6 mm.	3.8° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura 4.5°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 83.95	gl. 84.05
Srebrna renta	84.95	84.95
Zlata renta	111.35	111.45
5% marcna renta	99.90	99.90
Akcije narodne banke	893.—	893.—
Kreditne akcije	298.75	298.50
London	120.90	120.90
Srebro	—	—
Napol.	9.56 1/2	9.56 1/2
C. kr. cekini	5.70	5.71
Nemške marke	59.10	59.10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 139	250 gl. 139
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 183	100 „ 183
Ogerska zlata renta 4%	102 „ 85	102 „ 85
Ogerska papirna renta 5%	94 „ 80	94 „ 80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ 75	104 „ 75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 126	100 gl. 126
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 „ 25	121 „ 25
Kreditne srečke	100 gl. 188	100 gl. 188
Rudolfove srečke	10 „ 23	10 „ 23
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 131	120 „ 131
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	—	—

Hiša na prodaj

pod prav ugodnimi pogoji v lepem kraju, pripravna za go-silno in prodajalnico, kjer se nahaja c. kr. pošta. — Več pove **Fran Gregorka v Borovnici.** 243—3)

Brnsko sukno

za elegantne

pomladanske in poletne obleke

v odrezkih po 3-10 m, to je po 4 Dunajske

vatle vsak odrezek, kateri stane

gl. 4.80 iz fine

gl. 6.— iz finejše

gl. 7.75 iz jako fine

gl. 10.50 iz najfinejše

pristne ovčje volne.

Nadalje blago za ogrtače, s svilo pretkano grebe-nasto sukno, letni loden, blago za livreje, blago iz sukanca, ki se sme prati, fino in najfinejše črno sukno za salonske obleke i. t. d. i. t. d. razpošilja proti povzetju zneska kot realna in solidna dobro znana (106—15)

zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava: Vsak odrezek je 3-10 m dolg in 136 cm širok, torej zadostuje za celo moško obleko.

Tudi se pošlje vsacega blaga toliko metrov, ko-likor kdo želi. Jamči se, da se pošlje ravno tako blago, kakor se izbere vzorec.

Uzorec zastoj in franko.

CIRKUS RICHTER.

Vsak dan
velika gala-predstava.

Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. (258—1)

Popolna razprodaja
velike zaloge čevljev

za gospode, gospe in otroke

pod lastno ceno pri

M. PERME-TU

v Ljubljani, Židovske ulice. (249—2)

BLAGAJNE

rabljene in nove po ceni samo pri **S. BERGER-JI**, Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 10. (58—19)

Patentovane Strakosch-Boner-jeve
stroje za pranje in munge
priporoča (57-9)
ALEXANDER HERZOG
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.
Katalogi zastoj in franko.

J. ANDEL-a
novoliznadeni
prekomorski prah
umori
stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-ljince, prešičke, ptične črvice, sploh vse žu-želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.
Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri
J. ANDEL-u,
„pri črnem psu“
13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.
V Ljubljani pri **Albinu Šilčarji**, trgovcu na Dunajske cesti št. 9.
Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (438—10)

Izjava!

S tem izjavljam, da mi ne dopušča dostoj-nost in čast moja, da bi se spuščal v polemiko proti neresničnim in popačenim trditvam An-dreja Jesernig-a v Poslanem in v Popravku v št. 75 in št. 77 „Slovenskega Naroda“.

R. RANZINGER. speditér.

Na znanje!

Dne 20. marca opoldne iz Bremena odšli

hitri poštni parnik „Trave“ Severno-nemškega Lloyd-a je dne 29. marca ob 10. uri dopoldne, torej

v 8 dneh in v 22 urah

pršel srečno v Novi York.

R. Ranzinger,

pooblaščenec Severno-nemškega Lloyd-a.

260)

(259)

Najboljše in najcenejše
OLJNATE BARVE
v ploščevinastih pušicah
se dobivajo pri
ADOLFU HAUPTMANN-U
LJUBLJANA.

(218—6)